

søgt at give ud for at fremme deres Interesser. Men jeg tror, at Gnidningsmodstand i Virkeligheden altid kun betyder en Omformning af Energi, og saaledes bliver ogsaa dette til Energi paa begge Sider, som ikke afsætter sig i nogen Uenighed mellem mine Kolleger og mig af anden Art end den, at jeg føler det som en Opgave at holde igen paa Udgifterne. Herved kommer jeg til Varekøbene. Det ærede Medlem kan ikke et Øjeblik tro, at der er foregaaet noget Køb af Varer, som ikke er sket med Rigsdagens udtrykkelige Billigelse. De er sket endog efter Rigsdagens Paalæg. Varer er kun købt af to Grunde, enten for Landbrugets Skyld for at skaffe visse Landbrugsvarer hertil eller for at forsyne Befolkningen med Ernæringsmidler, Brændsel og lignende, som man var bange for, at Befolkningen ellers skulde savne. I den Henseende har Indenrigsministeren altid henvendt sig til begge Ting, de har været med, ja, jeg kan sige, de har med Begejstring sluttet sig til ethvert Forslag, som er kommet, og de har snarere opfordret Ministeren til at komme med saadanne Forslag og faa Penge bevilget dertil, end de nogen Sinde har afholdt ham derfra. Det ærede Medlem nævnede derefter Spørgsmaalet Kløverfrø og sagde, at jeg havde vist kun en vag Forestilling derom. Jeg har ikke sagt, at jeg kun har en vag Forestilling om Udgiften dertil og om, hvorledes den er afholdt. Og det kan det ærede Medlem heller ikke have, thi han har selv været med til at bevilge den, den findes paa Tillægsbevillingsloven for 1918—19, og der findes ogsaa en Forklaring af, hvorfor man købte det. Det var nemlig, fordi man vilde forsyne Landbruget med Kløverfrø, og der skete da dette, at det blev købt i Ukraine, hvilket efter alle sagkyndiges Mening skulde være et forstandigt og fordelagtigt Køb. Da det var købt, kunde man ikke føre det her til. Men det kan man ikke bebrejde hverken Landbrugsministeren eller mig, thi dette, at man fra Ententens Side forbød Gennemførsel gennem Tyskland, kan jo ikke bebrejdes os. Saa har jeg sagt, at jeg ikke aner, hvordan det ligger i Ukraine, fordi Ukraine overhovedet er et ganske vagt Begreb for mig. Jeg er ikke vis paa, at Forholdene der er saa sikre som hos os her i Danmark, at naar man har købt Varen og lgt den ind i Pakhuse, bliver den trygt liggende. Det er jeg ikke ganske klar over. Men der er ikke deri noget som helst Angrebspunkt overfor

Landbrugsministeren og heller ikke overfor mig. Vi har kun gjort, hvad Rigsdagen og, som sagt, alle sagkyndige anbefalede. Naar Kløverfrøet kan komme her til, kan det blive solgt; i Øjeblikket er der ingen Brug for det. Det er Historien om Kløverfrøet. Der er altsaa ikke der Plads for nogen som helst Bebrejdelse mod nogen af Ministeriets Medlemmer. Der er dernæst købt Bomuldsfrøkager i Amerika. De kom aldrig hjem. Det blev forbudt Skibene at gaa ud med dem, og det var ganske umuligt at vide i Forvejen, at man fra amerikansk Side vilde forbyde Indlastningen og Overfarten. Købet er sket, fordi alle Landbrugets sagkyndige havde anbefalet i højeste Grad, at Indkøbet fandt Sted, og Rigsdagens Finansudvalg sluttede sig hertil. Derfor maatte Finansministeriet udlægge Pengene. Det er i Øjeblikket omkring 9 Mill. Kr., der er udlagt dertil. Som bekendt føres der diplomatiske Forhandlinger om Muligheden af at faa noget af dette Beløb erstattet. Om disse vil lykkes eller ikke, ved jeg ikke, foreløbig har vi af den Grund ikke afskrevet Beløbet. Der er købt Superfosfat i London, og dette købtes til en Pris, som, efter de sagkyndiges Mening, da var gunstig. Senere er Superfosfat sunket i Pris. Det kan ikke realiseres nu, det er ikke nu Tiden, hvor man køber det; senere vil det kunne realiseres, men naar det realiseres, er det højst sandsynligt, at man lider Tab derpaa. Hvem kan bebrejde Indenrigsministeren, og hvem kan bebrejde de sagkyndige Købet? Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem kan det. Nej, det er Forhold, der er en Følge af Tilstandene. Købene er sket, fordi man bestandig har ment, at hvis der var en Mulighed for Sikring, skulde man gribe den, men samtidig maatte man løbe den Risiko, at man maaske ikke kunde faa Varen hjem, at der kom Hindringer derfor, som ingen var Herre over. Eller skal jeg nævne det svenske Brænde. Der er købt svensk Brænde for 5½ Mill. Kr. omtrent, fordi man mente, at det var uforvarsomt ikke at sikre sig dette Brænde, da der var Mulighed for, at der kunde savnes Brænde her i Landet. Saa købte man, men derefter ser man, at der var Brænde nok her i Danmark; man har imidlertid købt det til en Pris, som man ikke i Øjeblikket kan sælge det til. Hvem vil bebrejde nogen dette, og hvem kan tage imod Bebrejdelsen? Jeg vil ikke tage imod den, og jeg antager, at Indenrigsministeren har lige saa god Grund til ikke at tage imod den. Saaledes er det med disse